

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Hermio Comiti. 37.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

ἀροτραγίμῳ, μᾶλλον δὲ πέπεισμαι
σαφῶς τὸ περὶ φημι εἶναι, ὅτι δὴ
τὸ τῆς εἰρήνης ἀροτρον, φημι δὴ τὸ
θεῖον περὶ τῶν χειρῶν κήρυγμα, καὶ
φιλοπολέμους πηλοσυσφύχους, ὡν τὰ
ἀμωτήρια τῆς κακίας, εἰς τὰ βιω-
φελῆ τῆς γεωργίας μετασκευασθῆσιν
ὄργανα.

Ερμῶ κόμπι. λζ.

Επειδὴ σιαδαλιζόιδρος, ὡς γὰρ
γραφάς, τῶν βίω ζωσίμῳ τῶν περὶ βυ-
τέρῳ, τῶν βαπτιζοιδρῶν ὑπ' αὐτῶν, εἰς
τὰ χεῖρα καὶ ἀνασχόμεντα ἡγῆ πα-
ραβλάπτει, ἀντεπιτέλλαι τὴν τα-
χίτην δι' ἡμῶν ὡς φημι, ὅτι ὁ περὶ ἡμῶν
δὲν παραβλάπτειται εἰς τὰ σωτηριώδη
σύμβολα, εἰ ὁ ἱερεὺς μὴ εὐβίδῳ εἴη,
ἀλλὰ αὐτὸς μὲν πάντῃ τε καὶ πάντως-
ρηθὴ γὰρ παραβλαπόμενται, ἀπολαύ-
σῃ τῆς θείων κρείων καὶ λόγῳ κρεί-
τόνων εὐεργεσιῶν. ὁ δὲ ἱερεὺς τῶν ἰδίων
εἰς ἀργαλιώτερον ὑφέξει λόγον. καὶ
ποσάτη αὐτῶν περὶ ὁμοῦ καλῶς
γενήσεται, ὅση καὶ πρὸς αὐτῶν ὑπῆρ-
ται. ὁ γὰρ μὴ τῶν ἱερασιῶν τεπιμῆ-
σται γενόμενος ἀγαθός, μέγιστος ἀνείη
καλῶς εἰκότως ἄξιος. μὴ εἰς τι-
γαροῦ τῆς μυσθίων τῶν θείων κρεί-
ων τελετῶν, ἡπὶ τῶν ἑρασιῶν τοῖς μ-
ηθείσιν ἀνοίγει, φρονιζέτω, ὡς τῶν
παραβλαπόμενος, εἰς τὰ τῆς σωτη-
ρίας σιωθήματα, μὴ ὅταν πλάσθῃ,
εὐπερὶ σὺν ἡγείσῳ ἔχειν ἀπολογίαν
τῶν τῶν ἱερέων βίον. ταῦτα δὲ φημι, ἔχ
ὡς πάντων τῶν ἱερέων τοῖς ὄντων,
μὴ γένοιτο. εἰ γὰρ καὶ πῶς περὶ
ταῦτα τὰ ἐκλήματα, πῶν ἀπει-
καὶ εἰ μὴ πῶς περὶ κατωρῶματα,
εἰ δὲ πάντων ἀπειν. ἀλλὰ δεῖξαι ἡ-
λων, ὡς καὶ πάντες εἰεν τοῖς τοῖς, ἔδεν ὁ
φωτίζόμενος παραβλάπτειται. εἰ δὲ
λογισμῶν οἴει ταῦτ' εἶναι ἀνθρώπων,
ἀπὸ τῶν θείων σε πιστώσει λογίων
πειρήσονται. τί γὰρ τῶν Βαλαάμ γέ-
γονε μισώτερον; ἀλλ' ὅμως τῆ γλώτ-
τη αὐτῶν εἰς εὐλογίας κατεργήσατο ὁ

vomeres, existimo, vel potius mihi per-
suadeo, apertè illud prædictum esse, quòd
pacis aratrum, hoc est, diuina de Christo
prædicatio regiones belli cupidas mitiga-
bit: quarum vitij arma & præsidia in vti-
lia & ad vitam accommodata organa cõ-
mutabuntur.

Hermio Comiti. 37.

Quandoquidem Zofimi Presbyteri vi-
ta offensus, vt scripsisti, eos, qui ab eo bap-
tizantur grauiissimis ac maximi momenti
detrimentis multari existimas, rescriben-
dum ad te quàm celerrimè duxi: nimirum
quòd is qui iniciatur, quantum ad salutaria
symbola spectat, ex improba Sacerdotis
vita nullo damno afficitur, verù ipse pror-
sus atque omnino (asseueratione quippe
vti oportet) diuinis atque omnis dicendi
facultate præstantioribus beneficiis frue-
tur. Sacerdos autem grauiores vitæ suæ ra-
tiones subibit, tantùmque ad ipsius pœnam
atque cruciatum cumulus accedet, quan-
tus prius in eum honor collatus est. Nam
qui, ne sacerdotio quidem ornatus, probi-
tati studuit, vt grauius in eum animadu-
eratur, haud dubiè promeretur. Quæ cum
ita sint, nemo ex iis qui diuino hoc sacra-
mento, quod cæleste regnũ initiatis ape-
rit, imbuuntur & consecrantur, vt hinc ad
salutis tesseram damno atque incommo-
do affectus, in cura & sollicitudine verse-
tur: nec, cum in peccatum lapsus fuerit,
speciosam excusationem se Sacerdotis vi-
tam habere existimet. Hæc autem dico,
non tanquam sacerdotes omnes tales sint
(Deus enim procul id auertat: quamuis
enim nonnulli his vitiis laborent, at à qui-
busdã tamè eadẽ absunt. Ac rursum quãuis
quibusdã virtutes desint, at non tamè om-
nibus desunt) verùm vt illud ostendam
quod etiam si omnes eiusmodi essent, ni-
hil tamè hinc ad eum, qui baptizatur, de-
trimenti redit. Quòd si hæc hominum
duntaxat ratiocinationes esse arbitraris, à
diuinis oraculis fidem tibi facere cona-
bor. Quid enim Balaam illo impurius ac

Numer.
23. 6.
24.

Q iij

1047. II. sceleratius extitit? Et tamen ipsius lingua Deus ad benedictiones abusus est. Quid rursus Caïpha sceleratius? Et tamen vaticinatus est, & gratia linguam quidē ipsius tetigit, at non item mentem tetigit. Quod si quid etiam, quod magis mirandum sit, 3. Reg. 17. intelligere cupis, per coruum, hoc est, immundam auē, cælipetā illū Eliā pascebat. Quocirca ne dubites, quin per flagitiosos quosdam Sacerdotes (neque enim omnes condēnare oportet, nec æquū est) diuina & natura sublimiora beneficia tribuūtur.

Zosimo. 38.

Maiorem in modum miror, quī fiat, ut tu, nec cuiusquam exemplo impulsus ac pertractus, nec quenquam qui te imiteretur, habiturus (auertat enim Deus ne quis in tantam voraginem ruat: vtinamque etiam ipse ex pestifera hac temulentia emergas) Sacerdotes eos qui virtutibus ornati atque instructi sunt, ac spiritualibus dotibus ac rectē factis abundāt, vituperes, eorumque fugillationem actionum tuarum excusationem habere te existimes. At non ita est, vir optime, non inquam ita est. Quin potius & hominibus ridendum atque cōdemnādum te propinas: & à Deo permultas pœnas sustinebis, quod & vitium amplexus sis, & virtutem contempseris, & ipsius alumnos maledictis profcideris, & Sacerdotio per summam perulantiam contumeliā notam inuuleris: aded vt plurimi homines, ne dicam omnes, à te offensi, in salutis symbolis detrimentum acceperint. Vt igitur ab omnibus his malis eximaris (id enim opto) fac te ipsum noscas.

Arabiano Episcopo. 39.

Non modò illud existima, te culpa & reprehensione carere, verùm etiam laudibus plenum esse oportere. Illud enim quorumlibet etiam est: hoc autem summa virtute præditorum.

Eudæmoni Diacono. 40.

Quoniam inter plurimas necessitates

θεός· πὶ δὲ τῷ Καϊάφαι ἀλλ' ὅμως ὁρῶσθε
φῆτευσθε, καὶ ἢ χάρις τῆς μὲν γλώτ-
της ἤφατο, τῆς δὲ γνώμης ἔχ' ἤφατο.
εἰ δὲ καὶ ὡς δὲ δὲ ἴτερόν πῆθελες μα-
θεῖν, ἀφ' ἑσέως, ἀκαθάρτα πηλῆς
τὸν ἕραν ἔδρομον ἔτρεφεν Ἡλίαν· μὴ τοί-
νευ ἀμφίβαλλε, εἰ δὲ ἱερέων πινῶν ἀ-
μαρτωλῶν, ἔδδ' ἄρα πάντων καταψι-
φίσασθαι χερῶν, ἔδδ' ἄρα δὲ δὲ χερῶν, τὰ θεῖα
καὶ ἑσέως διδοῦται χάρισμα.

Zosimo. λη.

Λίαν θαυμάζω, πῶς μὴτε ὡς α-
δείγμα πὶ ἑσέως θεῖς, μὴτε ἔξω τὸν
μυησόμενον· μὴ γὰρ δὴ γένοιτο πινῶν
εἰς πῶστον ἑσέως ἀκαθάρτων, γέ-
νοιτο δὲ καὶ σὲ ἀνεσκεῖν ἑσέως ὀλε-
θῆς ταύτης μέγης τῆς ἀρετῆς κο-
μῆστας ἱερέας, καὶ πνευματικοῖς κατα-
θάματα ἐρύονται κακῆροῖς, νομίζων
ἑσέως ἔχειν τῆς οἰκείων παραγ-
μάτων, τίω τῆς ἄλλων κομῆστας.
ἀλλ' ὅσκι ἐστὶ τῶτο, ὃ ἐλίπε, ὅσκι ἐ-
στιν, ἀλλὰ καὶ παρ' ἀνθρώποις γέλωτα
ὀφλισκάνεις, καὶ κατάγνωσιν, καὶ πα-
ρατῶν πολλὰς ἑσέως πινῶν, ὅτι
τε χάρις ἡσάσω, καὶ ὅτι τίω ἀ-
ρετῆν ἡπῆμασας, καὶ ὅτι τῆς ταύτης
προφίμης ἑσέως ἀκαθάρτων, καὶ ὅτι εἰς
τίω ἱερέων ἑσέως ἀκαθάρτων, ἑσέως ἐ-
σέως, ὡς τῆς πλείστας τῆς ἀνθρώπων,
ἵνα μὴ λέγω πάντας σκανδαλιζήστας
ἑσέως σου, νομίσαι εἰς τὸ τῆς σωτηρίας
ὡς ἀβελόφθαι σύμβολα, ἵν' οὐδὲ τῶ-
των ἀπάντων ἀπαλλαγῆς τῆς κα-
κῶν, εὐχόμεν γὰρ, γινῶθι αὐτὸν.

Arabiano Episcopo. λθ.

Μὴ μόνον μέμνησθε κρείττονα οἶον
δεῖν εἶναι σωτῆρον, ἀλλὰ καὶ ἐπαύγων
ἐμπλεῶν, τὸ μὲν γὰρ καὶ τῆς τῶ χόν-
των ὅσκι, τὸ δὲ τῆς ἀκρων εἰς ἀρετῶν.

Eudæmoni Diacono. μ.

Ἐπὶ δὲ πλείστας ἡ φύσις ἡμῶν ἀνάσ-
καθ